

OPONENTSKÝ POSUDEK K TEORETICKÉ BAKALÁŘSKÉ PRÁCI
Bc. Lucie Palkoskové
“GENEZE NARATIVNÍ STRUKTURY SCÉNÁŘE ZTRACENÍ V MNICHOVĚ”

Mgr. BcA. Lucia Kajánková

Teoretická bakalářská práce Lucie Palkoskové je pečlivou, podrobnou a podnětnou studií jednoho filmu, *Ztraceni v Mnichově* scenáristy a režiséra Petra Zelenky. Autorka si přesně vymezuje pole svého zkoumání - hloubkovou analýzu sofistikované struktury tohoto snímku a traktování jejího vývoje od původní ideje autora, přes srovnání několika verzí scénáře až k finální verzi natočeného a sestříhaného filmu.

Pro analýzu využívá především ‘scenáristickou teorii’ Lindy Aronson, dobře zvolené dílčí texty především k formátu *mockumentary* a především unikátní primární prameny - verze scénáře a rozhovor, které ji pro účely práce poskytl Petr Zelenka.

Práce je dobře strukturovaná, zjednodušeně - jednu část tvoří kontextualizovaná analýza filmu, hlavní, ke které si v první části autorka připravila půdu, představuje komparace jednotlivých verzí scénáře a následně filmu.

Palkosková se daří náročný úkol představit vývoj jednoho filmu od nápadu přes několik verzí scénáře až k finální realizaci v textu, který tvoří funkční a čtivý celek. Mezi verzemi vyhmatává zásadní změny i důležité dílčí posuny, přičemž píše informačně hutně i pro čtenáře, který sám nemá možnost jednotlivé verze srovnat. (Zde bych citovala svou oblíbenou glosu z práce: *Oproti předchozí verzi ubývá absurdních motivů, kokain a porno se omezují na minimum.* s. 33) Také díky dobře zvoleným ukázkám je tato komparace rekonstrukcí, která spojuje předání faktografických informací z primárních pramenů a jejich analýzu, která ale nepřekračuje do roviny nežádoucí nadinterpretace autorského procesu. (Tuto hranici je dle mého názoru v podobné práci těžké udržet a Palkoskové se to daří bez problémů.)

Oceňuji oborové zacílení práce a také její hodnotu v rámci zpracování primárních zdrojů k jedinečnému filmu české kinematografie 21. století, čímž tvoří skvělý studijní materiál (nejen) pro scenáristy. Ukazuje také, že i úzké

zacílení bakalářské práce může přinést přesah vzhledu do procesu vývoje scénáře obecně.

Po formální stránce (práce s prameny, citacemi, strukturace práce do kapitol, přílohy) nemám co vytknout.

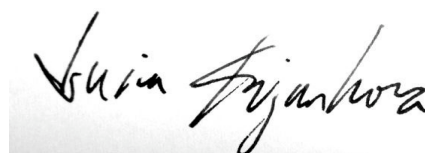
K celku mám pouze dvě dílčí výhrady:

1) v analýze filmu pokládám za příliš stručnou část (3.3) týkající se spoju mezi 'hranou' a 'mockumentární' složkou filmu; je natolik propracovaná (Jak píše i autorka: *Zajímavé je na této „dvoji“ stavbě snímku je to, jak těsně a chytře spolu obě části komunikují.* s. 14) a proměňující se i mezi verzemi, že by si zasloužila větší rozsah, než stručný (cca půl strany) komentář s citací Petra Zelenky.

2) v komparaci poslední verze scénáře s výsledným tvarem autorka komentuje vypuštění dvou scén ve finalním střihu, představující nejvýraznější rozdíl, jak sama píše, mezi poslední verzí scénáře a finální podobou filmu. Vzhledem k tomu, že do práce zapojuje také rozhovor, který vedla s Petrem Zelenkou, mne zarazilo, že zde se k němu neobrací, protože by určitě stála za autorský komentář.

Jak je z posudku zřejmé, bakalářskou práci "GENEZE NARATIVNÍ STRUKTURY SCÉNÁŘE ZTRACENÍ V MNICHOVĚ" pokládám za výjimečně povedenou a pro čtenáře z oboru přínosnou práci, která svým záběrem překračuje běžné požadavky a očekávání od teoretické práce na bakalářském stupni KSD.

Navrhuji hodnocení "A."

New York, 2. září 2017

Lucia Kajánková